

- ਮਨਿ ਬੱਚੇ:- "ਮਨਿ ਬੱਚੇ :- ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੀ ਕੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਓ। ਯੋਗ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇਧਰ - ਉਧਰ ਨਹੀਂ ਭਟਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਧਿਆਨ ਜਰੂਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਜੋ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਕੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬੜੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਸਿਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ.ਵਿਏ ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਲਕਸ਼ ਵੱਚ ਟਿਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠੋ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਸ.ਸਿ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਰੀਰੀ ਬਣ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ.ਤੀ ਵੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਕਉਕਿ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਟੀਚਰ ਹੀ ਠੀਕ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਹਲਿ ਤਾਂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਉਸ ਮਸ਼ੂਕ ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਸ.ਕਿ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ? ਹਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ। ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਉਹ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ, ਡਿਸਿਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਰਵਸਿ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਟੀਚਰ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਭਟਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮਦਦ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਟੀਚਰ ਹੋ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹਿ/ ਰਹੀ ਹਾਂ? ਜੇਕਰ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ। ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਠਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬਲ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਟੀਚਰ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਧੀਯੋਗ ਤਾਂ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਆਤਮਾਉ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵੱਚ ਬੈਠੋ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਟੀਚਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਈ ਵੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਟੀਚਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਟਾ(ਯੋਗ) ਵੱਚ ਬਠਾਓ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਸ.ਕਿ ਹੋ, ਚਲਦੇ - ਫਰਿਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਚ ਲੀਨ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਜੇ ਜੀਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਖੁਦ ਵੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਕੋਈ ਝੂਠੇ ਵੀ ਹਨ। ਖੁਦ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਲਿਕੁਲ ਸੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋੜਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਫਰਿਡ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਉਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੋਝ ਹੈ। ਕੰਨਿ ਢੋਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਰਲੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੇ ਚਲਾਈ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਉਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸੰਨਾਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੱਚ ਰਹੋ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਰਿਫ ਪੰਡਤਿ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਬਾਬਾ ਮੰਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਦਾਨਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮਪਲੀਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਫਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਸਰਵਸਿ ਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨੇਸ਼ਟਾ ਕਰਵਾਉਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਟੀਚਰ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇਧਰ ਉਧਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਖੁਦ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਬੈਠੇ। ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵੱਚ ਤੀਖਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਜਨ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਇਸ ਵੱਚ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਦਾਸ ਦਾਸੀਆ ਬਣਨਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ ਯੱਗ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ, ਸਭਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਹ, ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਦਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਰੱਖੋ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਡੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਹਿਮ ਦਲਿ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਖੋ ਕਲਾਸ ਵੱਚ ਕਤਿ - ਕਤਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿਡ ਜਾਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਧਰਮ ਵੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਸੰਧਿ ਵੱਚ 5-6 ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਾਉਂਕੀ ਮਾਇਆ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਅਸਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੱਲਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨੇ, ਅਕਾਰਨੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਹ - ਮਭਮਿਨ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਲਮਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਦੇ ਉਪਰ ਮਹਿਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਵੀਸ ਵੀ ਅਜਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਮੈਡਲ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜੱਤਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਖਿਉਣਾ ਹੈ। ਕਈ ਫੇਲ੍ਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਹਾ ਸਮਝਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀਮਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣ ਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਇਰ ਹੋ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਖੁਦ ਲੈਂਦੇ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਰਣਿਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਰਵੀਸ ਕਰੋ। ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਮਹਿਨਤ ਕੀਤੀ। ਕੀਨੀ ਜਫ਼ਾਕਸੀ (ਖੱਚਤਾਨ) ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਫੋਰਨਰਸ ਕੋਲੋਂ ਰਾਜ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਕੋਲੋਂ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਚਾ ਸਬਾਈ ਦਲਿ ਦਾ ਸੁਖ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਲਿਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਵੀ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਠਹਿਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਕੱਚੇ ਹੋਣਦੇ ਕਾਰਨ ਵਕਾਰ ਵੱਚਿ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੀਘਨ ਤਾਂ ਪੈਣਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਤਿ ਪੀਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਫਰਿ ਜਾ ਕੇ ਵੀਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰ ਵੀ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਇਹ ਦੁੱਖ ਥੋੜਾ ਸਹਿਣ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਵੀ ਮੈਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਬਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਸੀੜੀ ਦਾ ਚੱਤਰ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਵਕਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਇਵੇ - ਇਵੇ ਦੇ ਚੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਕਰੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਵੇ ਕਹਾਂਗੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚੱਤਰ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਗੋਲੇ ਦੇ ਚੱਤਰ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਵੱਚਿ ਨਾਲੇਜ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਲਫਿਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਤੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੀੜੀ ਦਾ ਗਮਿਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀਂਦੂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਹਿਣ ਕੀ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲਏ ਹਨ। ਅਰੇ ਕਾਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਅਜਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸਭ ਥੋੜੀ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲਵੋ, ਸਵਰਗ ਚੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਵੱਚਿ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਸੀੜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੌਜ ਵੱਚਿ ਰਹੋਗੇ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਉਲਾਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਲਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਸਮਝਾਓ। ਚੱਤਰ ਤਾਂ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਮਿਨ ਸੁਣਾਓ। ਉਹ ਮਲਿਣਗੇ ਹੀ ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਚਿ। ਮੰਦਰਾਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਇਸ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰਹੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦਈਏ, ਕਸਿ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਕਰੀਏ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲਦਾ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਖਿਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਤੇ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਗ੍ਰਹਚਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਰਵੀਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਰੀ ਰਸਿਪਾਂਸੀਬੀਲਟੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਮਿਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵੱਚਿ ਸਰਵੀਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦਲਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਸਰਵੀਸ ਕਰੀਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਹਾ ਰਹਿਮ ਦਲਿ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਲਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਕਰਾਂ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣਾਈਏ ਫਰਿ ਰੋਟੀ ਖਾਈਏ। ਤਾਂ ਸਰਵੀਸ ਵੱਚਿ ਜੁੱਟੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਸਿਦਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਬਣਾਈਏ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਈਏ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬੀ. ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਗਿਰ ਟੀਚਰ ਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਰਵਿਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਪਰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੈਟਰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸਾਰੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ? ਕਥਿ ਤੱਕ ਠੀਕ ਹੈ? ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਫਰੀਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਲਖਿ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਵਿਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬਾਬਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਫਲਾਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜੋ। ਬਾਬਾ ਫਰਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਖੁਦ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ

ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਰਵਸਿਏਬਲ ਨੂੰ ਕੀਨਾ ਰਗਿਰ੍ਹਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੀਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰਜਾਈ ਦਾ ਮੈਡਲ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦੀ ਚਲਿ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਹਿਮ ਚਲਿ ਬਣ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੱਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਡਸਿ ਸਰਵਸਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਰਵਸਿਬਲ ਦਾ ਰਗਿਰ੍ਹਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡਬਲ ਲਾਕ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਸੇਫ਼, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਭਵ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇ, ਬੋਲ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਚੀਤਾ ਹੋਇਆ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ, ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਤਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਧਿ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੱਚਿ ਸਦਾ ਬਜ਼ੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਲਾਕ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ ਫਰਿ ਮਾਇਆ ਕਦੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਲਾਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸੇਫ਼, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- "ਬਾਬਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਡਾਇਮੰਡ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰਵ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।
